

[Ministeren for offentlige arbejder]

ringens vegne ikke anbefale, at forslaget fremmes til vedtagelse på indeværende tidspunkt.

Imidlertid vil jeg gerne redegøre for, hvorledes regeringen har tænkt sig videre at behandle selve ideen om en naturkatastrofefond. I denne henseende er regeringen enig med forslagsstillerne om, at der bør optages forhandlinger med forsikringsbranchen. Imidlertid er jeg ikke enig i, at disse forhandlinger kun skal vedrøre detaljerne i en sådan ordning. Forhandlingerne bør efter min opfattelse tværtimod primært vedrøre principspørgsmål, og blandt disse er der ét, der går forud for alle andre, nemlig dette: vil det tilsigtede formål eller en meget væsentlig del af det ikke kunne nås ad den normale forsikringsvej?

Jeg har for nylig modtaget en skrivelse fra Assurandør-Societetet, hvori dette på forsikringsselskabernes vegne erklærer sig rede til at deltage i etablering af en naturkatastrofefond. I denne skrivelse siger sammenslutningen ganske vist, at forsikringsselskaberne alene ikke kan påtage sig at etablere en sådan ordning, fordi risikoen bl.a. på grund af de geografiske forhold ikke i tilstrækkelig grad lader sig overskue.

Dette kræver imidlertid efter min klare opfattelse i hvert fald en vurdering uden for forsikringsselskabernes egen kreds og en ret udførlig dokumentation, og den foreligger i hvert fald ikke for mig på nuværende tidspunkt.

Det grundlæggende synspunkt, som man må anlægge på den rejste problemstilling, er nu engang, at man sædvanligvis sikrer mod de økonomiske følger af skader ved, at man tegner en forsikring. Der er med andre ord tale om en opgave, som naturligt bedst løses inden for de rammer, som den pågældende kategori af spørgsmål håndteres inden for, og hvis man vil forlade dette udgangspunkt, må man præstere en særdeles solid begrundelse for at gøre det. Lad mig gentage, at denne grund foreligger ikke for mig. Forslagsstillerne har ikke givet begrundelsen, og Assurandør-Societetet har heller ikke givet dokumentation.

Alene bemærkningerne til det foreliggende forslag må give anledning til overvejelse af dette fundamentale spørgsmål. Det mest almindelige eksempel på naturskabte skader i Danmark er vel stormskader, og bemærknin-

gerne oplyser, at stormen den 24. november 1981 forvoldte skader for omkring 600 mill. kr., der er dækket af de almindelige stormskadeforsikringer. De skader, som blev forvoldt ved oversvømmelser fra havet, udgør i hvert fald kun en brøkdel af dette tal. Det kræver da en nøje forklaring, hvorfor dette langt mindre skadefelt ikke også kan dækkes forsikringsmæssigt.

For mig ser det ud, som om forslagsstillerne end ikke har stillet sig dette spørgsmål. Assurandør-Societetets henvisning til de geografiske forhold er i hvert fald ikke tilstrækkelig. Jeg har bemærket, at det er forslagsstillerne enige i, da de i bemærkningerne skriver det diametralt modsatte, nemlig: »En naturkatastrofe kan ramme overalt i landet.« Dette viser med al tydelighed, at forslaget ikke er rigtig gennemarbejdet.

Lad mig ud fra disse betragtninger, som jeg her er fremkommet med, konkludere, at regeringen er indstillet på at optage forhandlinger med forsikringsselskaberne om denne sag. Regeringens primære mål vil være at få klarlagt, i hvilket omfang det tilsigtede formål vil kunne nås ad den normale forsikringsvej: enten derved, at bestående forsikringstyper udbygges, eller derved, at nye typer skabes.

Forslaget taler om en naturkatastrofe, som om man vidste, hvad en naturkatastrofe var. Begrebet har ikke en sådan klarhed og entydighed, at man uden en nærmere analyse af de begivenheder, der kan tænkes at begrunde udbetaling fra en sikringsordning, kan vurdere, om der er begrundelse for, at det offentlige træder til.

Man kan sikkert give udmærkede eksempler på, hvad forslagsstillerne antagelig tænker på. Jeg kan nævne stormfloden, jeg kan nævne for meget nedbør, jeg kan nævne for meget tørke – eller for lidt nedbør – jeg kan nævne isskruninger, jeg kan nævne stormfald i skovene; ja, vi kunne vel også nævne mund- og klovsygen, hvis vi skulle tage dette p.t. aktuelle emne med. Men en afgrænsning af disse begivenheders nærmere indhold i forhold til mere almindelige situationer med højvande og blæst m.v. må undergives en nærmere vurdering i forhold til hver enkelt skadekategori.

Man må også være opmærksom på, at en række skadelige indvirkninger fra naturskabte forhold intet har med naturkatastrofer el-